

1. søndag efter påske

Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine lam!« Igen, for anden gang, sagde han til ham: »Simon, Johannes' søn, elsker du mig?« Han svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vær hyrde for mine får!« Jesus sagde til ham for tredje gang: »Simon, Johannes' søn, har du mig kær?« Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: »Har du mig kær?« og han svarede ham: »Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.« Jesus sagde til ham: »Vogt mine får! Sandelig, sandelig siger jeg dig: Da du var ung, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du ville; men når du bliver gammel, skal du strække dine arme ud, og en anden skal binde op om dig og føre dig hen, hvor du ikke vil.« Med de ord betegnede han den død, Peter skulle herliggøre Gud med. Og da han havde sagt det, sagde han til ham: »Følg mig!«

Joh. 21,15-19

Kærligheden - tjenestens drivkraft

MOGENS G JENSEN

Tanken

‘Elsker du mig?’ Det var det konkrete og direkte spørgsmål til den faldne apostel. Jesus spørger ikke, om Peter fortryder sit svigt af ham. Han ville heller ikke måle hans anger, om han nu angrer nok. Nej, han vil føre Peter til det helt afgørende spørgsmål: ‘Elsker du mig?’ Det er på en måde en ansættelsessamtale. Jesus skal nu til at forlade sine disciple og udruste dem til at videreføre det, han havde begyndt hos dem. Denne samtale mellem Jesus og Peter foregår ved Genesaret sø i Galilæa, der hvor Jesus har lovet sine disciple, at de skal mødes igen.

Troen

En ny begyndelse og tilgivelse er frugten af Jesu opstandelse. Hans opstandelse er en vidunderlig ny begyndelse på et misbrugt menneskeliv. Hans opstandelse betyder, at alle ting nu bliver stillet tilbage til nul, og at vi alle kan få en helt ny start. En helt ny begyndelse for Peter og alle os (vi) andre, der har skuffet og svigtet, så det råber til himlene.

‘Det var jo mig, der svigtede. Og jeg ved, at det ikke kan gøres om. Jeg må leve med de konsekvenser det fik for min herre og mester.’

Noget i den retning har Peter måske følt og tænkt i dagene efter, at han fornægtede Jesus hele tre gange. (Luk. 22,54-62) Der var ingen undskyldninger eller formildende omstændigheder for det, Peter havde gjort. Han havde været fej, og for at hytte sit eget skind, havde han åbenlyst benægtet at have noget med denne Jesus at gøre. Og så havde Peter ovenikøbet bandet på, at han ikke kendte noget til Jesus.

Jeg tror, vi er flere, der kan sætte os ind i, hvordan Peter har haft det i dagene efter Jesu korsdød. Nogle af os har også svigtet noget så grusomt, og på helt afgørende punkter misbrugt et andet menneskes tillid. Og vores eneste chance er en helt ny begyndelse.

Samtalen mellem Jesus og hans discipel må have været smertelig for Peter. Jesus går jo lige til sagen. Han siger ikke til Peter: 'Hvordan kunne du gøre det, Peter? Efter alle de gange, hvor jeg har båret over med dig! Hvordan kunne du gøre sådan imod mig?' Jesus er ikke ude på at give Peter endnu dårligere samvittighed og udstille ham som et sølle menneske. Nej, Jesus går ind til selve kernen i deres indbyrdes forhold, nemlig: 'Elsker du mig, Peter.'

Jesus spørger ikke til Peters vilje til at tjene ham. Han spørger heller ikke til Peters initiativrigdom og evne til at få sat gang i tingene. Han spørger heller ikke om Peters offervillighed og trofasthed i tjenesten. Alle de egenskaber, vi normalt forbinder med en Guds tjener. Disse gode egenskaber betyder intet imod det at elske Jesus over alt på jorden. 'Elsker du mig, Peter?' Det er kernen i al discipelskab.

Peters fornægtelse efterlod ham ved en skillevej. Han kunne vælge at se sit svigt som en gæld, han måtte betale af på. Resten af livet. Alt hvad han derefter vil gøre, vil være som en afbetaling på denne gæld. Hvis Peter valgte den vej, kunne han blive en særdeles ihærdig leder i Guds kirke. Frygt og dårlig samvittighed har været en usædvanlig stærk motivationsfaktor i den kristne kirke op gennem historien. 'Hjælp mig Gud, og jeg lover, at jeg vil tjene dig resten af mit liv.' Denne bøn er vist blevet bedt mange gange. Men Peters lederskab vil i så fald bygge på ham selv og hans egne oplevelser, og han vil motivere andre til at følge Jesus af de samme grunde som han selv gjorde, nemlig frygt og dårlig samvittighed. Det brændstof slår nok til en tid, men på et eller andet tidspunkt brænder en sådan motivation ud. Eller den ender i skuffelse: 'Nu har jeg tjent dig gennem hele mit liv, Gud, og så lader du sådan noget her ske med mig.'

Den anden vej, Peter kunne vælge at gå, er den, Jesus viser ham her. Jesus spørger: 'Simon, Johannes' søn, elsker du mig?' Jesus har netop demonstreret, hvor højt han elsker Peter ved at gå i døden for ham. Set på baggrund af Jesu kærlighed til Peter tager Peters kærlighed til Jesus sig ud som det, den er: ufuldkommen, ubetydelig, ikke værd at nævne. I stedet for at lede efter det i Peter, som kan bære hans tjeneste

for den opstandne, kalder Jesus på Peters kærlighed, hvor sølle den end måtte tage sig ud. Jesus vil nemlig gerne have med den ufuldkomne Peter at gøre. Derefter er det Jesu kærlighed, der må bære Peters tjeneste.

Jesu spørgsmål afslører Peter og klæder ham fuldstændig af. Men det leder også Peter det rigtige sted hen, nemlig til kilden til al tro og tjeneste: Jesu store kærlighed til sine disciple.

Intet kan i den grad afsløre mit eget brist og manglende kærlighed til Jesus som hans spørgsmål: 'Elsker du mig?' Når jeg ser, hvor meget Guds søn har elsket mig, så er jeg klar til at tjene Gud. Så er min motivation for at tjene Jesus ikke længere min egen kærlighed, men hans store kærlighed til mig.

Udfordringen

Hvad er din motivation for at tjene Jesus? Bunder den i dårlig samvittighed, eller bunden den i taknemmelighed over den kærlighed, Gud har vist dig?